

Váš BERAN

---

mládež

Mladí hokejisté i přes zvýšená hygienická opatření opět naskočili do pravidelného koloběhu sezony.

Soutěže začaly

V září odstartovaly žákovské a mládežnické ligy. Jako první začali junioři, kteří hrají nejvyšší celostátní soutěž ve své kategorii – Juniorskou ligu Akademií.

Rozjíždíme novinky

Po několika novinkách ve spolupráci s 1. ZŠ Emila Zátopka se vedení mládeže tentokrát zaměřilo na děti předškolního věku a oslovilo ke spolupráci i mateřské školy ve městě.

Smečka v kinech

Do promítacích sálů míří film Smečka, jehož děj se odehrává v prostředí mládežnického hokeje. Snímek se částečně natáčel na Zimním stadionu Ludka Čajky i na dalších místech Zlína.

BERANI
ZLÍN

OBSAH

ŘÍJEN 2020

04 ÚVODNÍ SLOVO JIŘIHO MARUŠÁKA

Člen vedení mládeže přibližuje některé současné i budoucí plány klubu, hovoří také o významu partnerské komunity.

06 MLADÝM HRÁČŮM POMÁHÁ, ŽE DĚLAJÍ CHYBY

Rozhovor s Radkem Pšurným, který patří k nejzkušenějším koučům ve Zlíně.

10 KLUCI ZE SMEČKY

Do kin jde film Smečka, ve kterém si zahráli i zlínské hokejisty. Adam Burian a Kryštof Bednařík vzpomínají na natáčení.

14 VE ZLÍNĚ VZNIKLA REPREZENTAČNÍ BUŇKA

Hokejový svaz v létě spustil projekt reprezentačních buněk, kterým reaguje na hygienickou situaci. Zapojoval se i Zlín.

16 DŮLEŽITÉ JE MÍT CÍL A JÍT SI ZA NÍM

Brankař zlínského A-týmu Daniel Huť vzpomíná na své začátky na bruslích i s betony na nohou a přibližuje svoji motivaci.

19 PŘEDŠKOLÁCI SI ZABRUSLÍ S BERANEM

Klub navazuje spolupráci s mateřskými školami. Předškoláci si vyzkouší bruslení v doprovodu svých kamarádů a učitelek.

06

Vydavatel

Berani Zlín, s. r. o.
Březnická 4068, Zlín

Šéfredaktor

Vojtěch Jurák

Redakce

Vojtěch Jurák, Libor Kožík

Grafika a sazba

Libor Kožík

Kontakt na redakci

jurak@beranizlin.cz

Fotografie

Vojtěch Jurák, Libor Kožík
Jiří Zaňát, David Peška,
8Heads Productions

Korekce

Veronika Kožíková

10

19

Marušák Jiří

úvodním slovem

Vážení čtenáři,

rád bych se s vámi prostřednictvím těchto řádků podělil o pár myšlenek, které mimo jiné souvisí i s mou agendou ve vedení mládeže.

Už několik měsíců se snažíme postupně vytvářet komplexní klubový program, který by umožnil všem zájemcům setrvat u hokeje ve Zlíně co možná nejdéle.

Díky počínající spolupráci s mateřskými školami se děti budou moct poprvé setkat s tímto skvělým sportem už v předškolním věku. Jak se v newsletteru dočtete dále, od října budeme organizovat kurzy bruslení pro mateřské školy ve městě. Pokud by tato malá bruslařská ochutnávka děti zaujala, mohly by následně přejít do již vystavěné struktury mládežnických kategorií v našem klubu.

Jedním z našich dlouhodobých cílů je pravidelně vychovávat hokejisty, kteří budou konkurenceschopní mezi muži a budou se moct plnohodnotně zařadit do A-týmu Zlína. Zároveň bychom ale rádi rozvinuli užší spolupráci s Univerzitou Tomáše Bati, abychom mohli nabídnout možné hokejové uplatnění i těm, kdo se do profesionálních seniorských soutěží neprosadí. Věřím, že v této myšlence najdeme s UTB společnou řeč.

Toto téma je zatím otázkou budoucnosti. Rádi vám ho podrobněji přiblížíme v některém z příštích čísel newsletteru.

Co se naopak týká současnosti, je nelehká „covidová“ doba. I v aktuální situaci se snažíme zlínské mládeži vytvořit co nejlepší sportovní a materiální podmínky. Rozšířili jsme například tým trenérů o specialisty na různé dovednosti, jejich činnost se bude systematicky prolínat napříč věkovými kategoriemi. Naše původní plány byly dokonce smělejší, současná ekonomická situace nám však zatím neumožnila jejich naplnění.

K realizaci záměrů je zapotřebí mimo jiné i dostatek financí. Nechceme jen natahovat ruku a brát garantované dotační prostředky. Snažíme se hledat další cesty. Příkladem jsou

třeba naše doplňkové klubové programy (letní tábor či specializované tréninky na zadané téma, které v říjnu začnou).

Komunitu mladých Beranů tvoří téměř 450 členů. Skupina hokejistů, jejich rodin, příbuzných a známých je velká a nutno zmínit, že i ona svými příspěvky doplňuje rozpočet mládeže. Naším přáním je tuto komunitu nadále rozšiřovat. Nejen o nové členy, ale také o nové partnery, kteří ve spolupráci uvidí vzájemný smysl.

Každý partner je u nás vítán. A každému můžeme připravit na míru možnou formu prezentace, vzájemné spolupráce a podpory. Za nové zájemce budeme rádi, neboť široká partnerská základna nám poskytne důležitý pilíř pro dlouhodobé plány v práci s mládeží.

Jako příklad možné spolupráce s partnery a využití naší široké členské základny mohu zmínit třeba speciální slevy na různé druhy zboží pro členy našeho klubu (sleva 20 % na zboží značky CCM v prodejně Hokej Servis Kartusek, sleva 10 % na e-shopu partnerské firmy Topnatur). Zvažujeme možnost založení klubových karet, kde bychom tyto dohodnuté benefity kumulovali.

Pravidelně také umožňujeme prezentaci partnerů v našem newsletteru, v každém vydání má jeden z nich vyčleněnou samostatnou stranu. A do budoucna bychom chtěli více využít k propagaci partnerů mládeže prostory PSG arény.

S finančními prostředky nakládáme tak, abychom se přiblížili naší vizi. Primárně se snažíme investovat do sportovního procesu a do rozvoje našich kluků (více trenérů, vzdělávání trenérů, zkvalitnění přípravy mladých hokejistů). Věříme, že kvalitnější tréninkový proces nám v dlouhodobém horizontu pomůže produkovat konkurenceschopné hokejisty ve větším počtu než dosud.

Děkuji vám za dosavadní přízeň. Přeji všem hezký podzim,

Jiří Marušák, člen vedení mládeže

Mladým hráčům pomáhá, když **DĚLAJÍ CHYBY**

Patří mezi nejzkušenější trenéry ve zlínském klubu. První hokejové i trenérské kroky udělal Radek Pšurný v Uherském Hradišti, život na mládežnické střídačce však spojil především s mladými Berany. Od letošní sezony vede 55letý kouč zlínské sedmáky a deváťáky.

Se kterou věkovou kategorií se vám nejlépe pracuje? Dá se to tak říct?

Každá kategorie má svá specifika, která je nutné cítit. V klubu se také střídají talentovanější ročníky s těmi méně talentovanými. K hráčům musím přistupovat úměrně podle jejich věku, možnosti nebo výchovy.

Není samozřejmě možné aplikovat ke třetákoví stejný přístup jako k deváťákoví. Vždy je potřeba přepnout a přizpůsobit se potřebám věkové skupiny.

Loni jste trénoval šestáky a osmáky, letos jste se posunul o rok výš, tedy vlastně vedete stejné kluky. V čem je to výhoda?

Výhodou je, že hráče celkem podrobně znám. Dlouhodobá trenérská práce by se měla u těchto kategorií postupně projevit.

Liší se nějak váš přístup k sedmákům a k deváťákům? Třeba i ve srovnání s minulou sezonou?

U těch starších je můj úkol trochu jiný než loni: snažím se připravit co nejvíce hráčů pro dorostenecký hokej. Už se více zabýváme systémem hry a jinými věcmi, které budou kluci v dorostu dál rozvíjet, přibývá silová příprava.

Naopak u mladší kategorie pořád pilujeme hokejovou činnost, bruslení... Nesvazuju kluky přehnanými taktickými pokyny. Takže ano, můj přístup k oběma týmům se malinko liší.

Je rozdíl dvou let v tomto věku tak znát?

Rozhodně je. Kluci za tu dobu udělají značný sportovní progres, navíc by se na nich měla projevit trenérova filozofie a jeho vidění tréninku nebo hry. Samozřejmě záleží také na hráčích, jak

požadavky svého kouče vnímají.

Za jak dlouho tedy může trenér reálně své svěřence ovlivnit a posunout?

Není to otázka jednoho nebo dvou měsíců, ale spíš sezony. Vlastně si kolikrát říkám, že i jeden rok je málo k tomu, aby hráči naplnili tréninkové cíle a dokonale zvládli trenérovy požadavky kupříkladu na bruslení, techniku hokejky nebo střelbu.

Naše práce je dlouhodobá. Ale po dvou sezonách by už moje působení na hráče mělo opravdu být vidět.

S čím podle vaší zkušenosti mladí hokejisté v žákovském věku nejvíce bojují?

Je to přirozená chybovost. Kluci dělají naivní chyby, které vyplývají ze hry. Na druhou stranu jim to ale pomáhá. Je to takový proces samoučení – když hráč opakuje stejnou chybu dokola, postupně zjišťuje, že se musí k dané situaci na ledě postavit malinko jinak nebo jinak přemýšlet.

S přibývajícím věkem tedy chyb ubývá, je to tak?

Samozřejmě. Jak kluci rostou, zrychlují a sílí, tak vlastní chyby eliminují. Je rozdíl mezi sedmáky, kteří dělají takové „dětské“ chyby a deváťáky, kde už ta herní naivita pomalu mizí.

Starší kluci díky zkušenostem, tréninkům, odehraným zápasům nebo opakování vlastních chyb prostě ví, že si některé věci na ledě nemůžou dovolit.

Jaký vliv má na hokejisty v žákovském věku růst a vývoj vlastního těla? Mladí kluci se přece jen docela rychle mění.

„Začal jsem tady jako vedoucí týmu, později jako asistent u žáků, na konec mi nabídli post hlavního trenéra u třetí a čtvrté třídy. Ve Zlíně působím už nějakých třicet let v kuse. Prošel jsem všemi kategoriemi od třetáku až po juniory. A vždy se snažím poznávat všechny naše hráče – své svěřence, ale i ty z jiných kategorií.“

To je velmi individuální. Somatotyp (souhrn tělesných znaků člověka) každého kluka je jiný. Někdy je úkolem trenéra také odhadnout budoucí vývoj hráče v rámci jeho somatických možností a růstových či věkových zvláštností.

Někdo nám doroste už v deváté třídě, jiné to potká později. Do toho se kluci začínají obalovat svaly. V dorostu po první silové přípravě hráči velmi vyrostou a zesílí a posléze v juniorech už jsou připraveni na fyzický hokej. Opravdu je ale důležité dívat se na hráče individuálně a predikovat jejich tělesný vývoj. Existují pro to i testy.

Mohl byste ty testy přiblížit?

Jde o testy antropomotoriky, které provádí Fakulta tělesné výchovy a sportu Univerzity Karlovy. Je to celkem přesný nástroj. Dokáže odpovídajícím způsobem odhadnout budoucí výkon sportovce podle jeho tělesných dispozic, což mi jako trenérovi pomáhá.

Tyto testy je však možné u kluků aplikovat až od 15 či ještě lépe od 16 let, kdy se začínají uzavírat růstové štěrby kolem páteře.

Je tedy vůbec možné mladší hráče, třeba kolem věku 11 nebo 12 let, nějak hodnotit? Nebo objektivně porovnávat?

I v žákovských kategoriích jde vidět, zda má kluk více či méně talentu. Zkušený trenér nadaného hráče pozná, ovšem talent nemusí být vždy výhra a záruka úspěchu. Za svou praxi jsem zažil řadu hráčů, kteří se dostali na špičkovou úroveň díky vlastní pili, pracovitosti a zarputilosti.

A stejně tak i nadějně hráče, kteří „umřeli“ v juniorech, protože jen spoléhali na svůj talent a nechali se postupem času předběhnout pracovitými kluky. Opět jde o velmi individuální věc, přestože je hokej kolektivním sportem. Jako trenér mám za úkol rozpoznat, co v hráčích je, abychom jich dovedli co nejvíc minimálně do extraligového hokeje.

Je náročné v klukovi žákovského věku udržovat chuť do hokeje a radost ze sportu, když vidí, že je ve srovnání se spoluhráči menší a třeba i

herně horší?

To ne. U kluků v tomto věku je stimul hraní opravdu vysoký. Hra je pro ně klíčovým slovem a motivací, takže udělají všechno, aby hráli. Baví je to. Někdo prostě doroste později, to je přirozené.

A někdo zase dřív, navíc je špičkově talentovaný. I takových tady pár máme. Chuť do tréninku nebo zápal pro hru jsou u kluků obecně na vysoké úrovni, většinou není potřeba do něčeho nutit.

Vnímáte nějaké rozdíly ve vyspělosti a připravenosti hráčů dnes a třeba před patnácti, dvaceti lety?

Hokej, ale i fotbal, basket nebo další kolektivní sporty se s minulostí jen velmi těžko porovnávají. Dynamika hokeje se velmi změnila.

Ano, stále hrajeme na ledě, kolem kterého stojí mantinely, a stále honíme puk. Ale zákonitosti hry, tréninkové metody, výstroj, hokejky, technologie... to všechno se mění. Je potřeba reagovat na aktuální vývoj hry.

V rámci práce jste neustále obklopen mladými lidmi. Pomáhá vám to třeba i „dobít baterky“?

Jo, samozřejmě (úsměv). Práci tady dělám rád, člověk se pořád cítí mladý. I když věk samozřejmě nezastaví. Tím, že se pořád pohybují mezi mládeží, tak si připadám jako její součást. To je pozitivní.

Stíháte třeba i držet krok s mladými kluky a sledovat současné trendy?

Mám něco vysledované. Doba je taková, že hodně jedou mobily a hry... Ale ne každý tomu propadá! Někteří kluci do těch technologií nejsou tak vtaženi, protože dělají sport. Ano, používají mobily a všechno ostatní jako jejich vrstevníci, ale nemají na to tolik času.

Ani já do toho nejsem žádný blázen – raději se dívám na sport, věnuju se rodině a spoustu času strávím dennodenně i tady na zimáku.

Co hudba mladých hokejistů? Pustil byste si sám něco takového, co slyšíte v kabině?

V autě mívám puštěné rádio, kde hraje podobná hudba, jakou poslouchají kluci. Samozřejmě, člověk má svoje favority. To, co kluci poslouchají v kabině, jsou občas šílenosti (smích). Ale jinak to mnohdy bývá podobné tomu rádiu. A musím říct, že poslední dobou kluci hodně poslouchají české písničky. To mě překvapuje.

topnatur®

Follow the Nature

Poděkování společnosti **TOPNATUR**

Důležitý podíl na fungování mládežnické činnosti Beranů mají vedle pracovníků klubu, rodičů nebo města Zlína také naši partneři. Za podporu bychom tímto chtěli poděkovat společnosti TOPNATUR.

„Kvalitní stravování je nedílnou součástí zdravého životního stylu stejně jako například dostatek pohybu. Ve své produkci se soustředíme na výživu, díky partnerství s mladými Berany však můžeme podpořit také aktivní život našich dětí, což pokládáme za důležité,“ podotýká Jaroslav Janů, jednatel firmy.

Česká společnost TOPNATUR sídlí ve Slušovicích a na potravinářském trhu působí od roku 1996. Věnuje se výrobě a prodeji zdravé výživy. Při vývoji nových produktů spolupracuje s nutričními poradci, dermatology a dalšími specialisty v oboru.

Široký sortiment společnosti (jež zahrnuje kupříkladu funkční potraviny obohacené o probiotické kultury, superpotraviny na podporu imunity, doplňky stravy pro podporu trávení, ale i unikátní ovesné koupele) umožňuje kvalitní volbu nejen milovníkům zdravého životního stylu, ale i veganům nebo osobám s bezlepkovou dietou, intolerancí k laktóze či dalšími potravinovými alergiemi

Snímek se věnuje tématu šikany v mládežnickém hokejovém prostředí, příběh se odehrává ve fiktivním klubu Vlci. Jde o celovečerní hraný debut režiséra Tomáše Polenského. Ve Smečce si zahrálo i sedm mladých hokejistů, kteří aktuálně působí ve Zlíně. Premiéru měl film v září na filmovém festivalu ve Zlíně, do kin jde 8. října.

Jak jsme točili FILMOVOU SMEČKU

V říjnu míří do kin nový český film Smečka. Příběh z prostředí mládežnického hokeje se zčásti natáčel na Zimním stadionu Luďka Čajky, a to i za účasti několika mladých Beranů. Vedle dalších hokejistů si ve filmu zahráli junior Kryštof Bednařík a dorostenec Adam Burian.

Kluci, když si vzpomenete na film a natáčení, co se vám vybaví nejdříve?

Kryštof Bednařík: Mně se vybaví nový kolektiv a zážitky.

Adam Burian: Já si asi nejdřív vybavím ty dlouhé hodiny strávené natáčením (smích). A pak taky spoustu nových lidí.

Kryštof Bednařík: Všichni lidé byli úžasní. I když natáčení bývalo dlouhé, díky nim se to dalo zvládnout.

Kvůli čemu bylo dlouhé? Co to způsobilo?

Kryštof: Hlavně opakování záběrů. Navíc se každá

scéna natáčela několikrát a z jiných pohledů.

Adam: Všichni jsme chtěli, aby výsledek byl co nejlepší. Takže některé scény se točily i přes dvě hodiny.

Kryštof: Když už člověk točí jednu scénu po dvacáté, přijde mu to někdy úmorné. Stávalo se, že jsme za celých dvanáct hodin udělali třeba jen tři nebo čtyři scény.

Pro vás oba to byla první filmová zkušenost. Museli jste projít nějakou hereckou přípravou?

Adam: Ano, byli jsme na pětidenním pobytu na Revici (rekreační areál ve Vizovicích), kde jsme si

všechno připravovali a nacvičovali.

Kryštof: Několik hodin základních hereckých dovedností jsme absolvovali přímo s režisérem tady ve Zlíně v prostorách studia a o prázdninách jsme jeli na to soustředění. Tam jsme trénovali herectví i fyziku.

Jak jste se vlastně do filmu dostali? Prošli jste nějakým výběrem?

Kryštof: Lidi z produkce za námi přišli do kabiny, že potřebují někoho do filmu. A pak si nás pozvali na konkurz, ze kterého si vybírali herce.

Adam: Šel jsem na konkurz s tím, že to zkusím a uvidím. A nakonec to vyšlo (smích).

Jak ten konkurz vypadal?

Kryštof: Naším úkolem bylo předvést určitou improvizaci.

Adam: Na konkurzu nám popsali nějakou situaci a chtěli vidět, jak ji zahrajeme.

Kryštof: Třeba telefonát s trenérem nebo nějaký děj v kabině. Na nás pak bylo, abychom scénu vymysleli a sehráli.

Mohli byste přiblížit své role ve filmu? Nemusíte prozrazovat děj.

Kryštof: Moje role je taková neutrální. Ale v příběhu se přidávám spíše k těm špatným kámošům a k lídrům smečky.

Adam: Já jsem hrál „dýdžeje“ kabiny. Kluka, který má pořád dobrou náladu. Byla to kladná role.

Co přímo hokejové scény? Museli jste hru na ledě nějak přizpůsobovat natáčení?

Adam: Byla tam taková pojízdná... ani nevím, jak to nazvat (smích).

Kryštof: Podle stylu natáčení se používaly různé druhy pomůcek. Třeba takové pojízdné saně.

Adam: Ano, přesně!

Kryštof: V těch saních seděl kameraman a dva borci z produkce ho tlačili po ledě. Bylo to trochu legrační.

Když jsme u toho, napadají vás ještě další vtipné historky či momenty?

Kryštof: Těch bylo hodně – jak na scéně, tak i mimo ni. Taková ta sranda s kámoši. Jinak jsme si rádi dělali legraci ze zvukařů, byla to taková klasická zábava je napodobovat.

Adam: Historek tedy máme spoustu.

Kryštof: Některé pády kluků-herců na ledě jsou taky legendární... Jinak si ale herci dokážou udělat srandu ze spousty věcí, takže legrace bylo dost.

Co tréma? Neměli jste z kamery trochu obavy?

Adam: Ze začátku ano, to jsem trému trochu měl, ale později už to bylo v pohodě.

Kryštof: Kdybych měl stát před kamerou sám, tak mám trému jak blázen. Ale hrálo nás dost, takže jsem byl v klidu.

Jak dlouho vlastně celé to natáčení trvalo?

Kryštof: Celé to trvalo zhruba měsíc, z toho nás se týkaly přibližně dva týdny.

Adam: Pro mě trvalo natáčení patnáct dní. Plus k tomu ty přípravy, které předcházejí.

Premiéru měl film na zlínském filmovém festivalu, už jste ho viděli?

Kryštof: Já zatím bohužel ne.

Adam: Já ano, byl jsem na premiéře. Za mě je film dobře zpracovaný, líbí se mi.

Turnajem Zlín Cup 2020 pod záštitou hejtmána Zlínského kraje Jiřího Čunka vyvrcholila 5. a 6. září příprava dorostu. Dvoudenního klání, jež se konalo na ledě PSG arény, se kromě mladých Beranů zúčastnily ještě Technika Brno, Vítkovice, Havířov a Hradec Králové. Zlíňští hokejisté v silné konkurenci urvali dvě výhry a obsadili celkové třetí místo.

Ve Zlíně vznikla reprezentační buňka

Výjimečná doba si žádá výjimečné činy. Společenská a hygienická opatření vydávaná v souvislosti s pandemií citelně zasáhla fungování českého hokeje, a to nejen na úrovni klubů, ale i na úrovni národních týmů. Co s tím? Pomoci by měl nově zavedený svazový projekt tzv. reprezentačních buněk, do kterého je zapojený i zlínský klub.

Myšlenka projektu je velmi jednoduchá – protože se hokejisté nemohou tak často sjíždět na kempy a nekonají se letos ani mnohé mezinárodní turnaje, měly by se samotné kluby podílet na nadstandardní péči o nejlepší české hráče.

„Reprezentační buňky jsou jakousi alternativou. Fungují na klubové úrovni a do jisté míry nahrazují reprezentační srazy, kterých je teď kvůli pandemii málo,“ přibližuje Petr Leška, do jehož klubových kompetencí spadá chod zlínské Akademie.

Jak to vypadá v praxi? Buňky rozprostřené po celém Česku začaly fungovat letos v létě a věnují se vybraným juniorům a dorostencům (pro mladší hráče je určen zavedený projekt „Výchova talentované mládeže“, jenž běží na úrovni krajů). Hokejový svaz určil konkrétní hráče-representanty, kteří se ve svých klubech rozvíjejí ještě nad rámec běžné tréninkové činnosti.

V případě Zlína se jedná o sedm hokejistů.

Pracuj s tím, co ti vyhovuje

„Naším klukům jsme zprvu umožnili přípravu na skate-millu (trenažér pro trénink bruslení) nebo stick handling (cvičení práce s hokejkou) na in-line ploše na PSG aréně,“ popisuje Leška. Postupem času příprava plynule přešla na ledovou plochu.

Tréninky zlínské buňky se konají jednou týdně pod vedením klubových koučů. S vybranými hokejisty tak individuálně pracují vedle Lešky například Petr Čajánek, Ondřej Veselý, Lubomír Konečný nebo týmoví trenéři. Řídí se přitom myšlenkou „pracuj s tím, co ti vyhovuje“.

„Na ledě se s hráči zaměříme na konkrétní herní činnosti. Nabízíme klukům různá řešení určitých situací s tím, že oni sami si určí, jak chtějí hrát,“ podotýká někdejší útočník, který po většinu kariéry oblékal dres Zlína.

Další servis poskytuje přímo hokejový svaz. Ten posílá klubům a hokejistům různé videomateriály,

tipy na rozcvičky a další dokumenty, které mohou mladým sportovcům pomoci ve správném rozvoji. Kluby naopak odevzdávají svazu pravidelná hlášení, o což se ve Zlíně stará vedoucí Akademie a trenér juniorů Zbyněk Mařák.

V tuto chvíli je jasné, že činnost reprezentačních buněk v klubech potrvá minimálně do konce kalendářního roku. Co bude dál, to se uvidí podle aktuální situace.

Důležitá je také škola

Jak se na buňky tváří přímo hokejisté? **„Kluci jsou spokojení. Dostávají od nás rady, tipy, návody... Dál už je to pouze na nich, jak s našimi postřehy naloží a jak je přenesou do své hry,“** říká Leška.

Zároveň ale asistent manažera mládeže připouští, že toho mají mladí hráči docela hodně. Nabídka tréninků je široká, klub navíc klade důraz i na studijní výsledky. **„Ano, škola je prioritou. Účast na těchto tréninzích je podmíněna dobrým prospěchem a plněním si vlastních povinností.“**

Na druhou stranu jsou však mladým Beranům k dispozici podmínky k tomu, aby na sobě hokejově pracovali. Nejde přitom jen o ty, kdo jezdí na srazy národních týmů, ale také o ostatní.

„Buňky se týkají vyloženě několika vybraných reprezentantů. Kromě toho ale v klubu pořádáme pro naše hráče otevřené tréninky Akademie. Ty se konají dvakrát týdně (v pondělí a ve středu ráno) a věnujeme se na nich podobným aktivitám,“ doplňuje Leška.

Ještě výraznější reprezentační atmosféru okusil Zlín v polovině září, kdy se v prostorách PSG arény konalo pětidenní soustředění národního týmu do 16 let. Na tuto akci trenéři původně nominovali i tři mladé Berany, ti se však nakonec nemohli zúčastnit. Důvodem byla nařízená karanténa zlínského dorostu.

Odchovanec Daniel HUF

Zlínská brankařská škola opět dokázala vychovat zajímavé jméno, které má na to se prosadit v nejvyšší české soutěži. Daniel HUF na následujících stranách vzpomíná na své hráčské začátky i těžkosti, kterými si projde každý mladý brankář, než se mu podaří si splnit sen – hrát před vyprodaným hledištěm proti největším hvězdám českých kluzišť.

Dane, jak ses dostal k hokeji?

Přivedli mne k němu rodiče přes známé, začínal jsem tady ve Zlíně v přípravce. Když později přišlo rozhodování, zda pokračovat, byla to lehká volba. Ale ačkoliv mě vždy fascinovali brankáři, tak jsem poměrně dlouho hrál jako obránce.

Kdy ses přesunul do branky?

Myslím, že to bylo ve 4. třídě v polovině roku. Přišel trenér, že chybí gólman a ptal se, kdo by si to chtěl zkusit. No a já jsem po tom hned skočil, protože jsem vždycky chtěl chytat.

Dodnes si pamatuji, jak jsem chytil svůj první puk do lapačky. Pravda je, že dvacet předtím jsem jich pustil. (smích)

Rodiče se na to ale netvářili a říkali, že mě nevychovávat proto, abych po sobě nechal střílet. Ale ve finále to rozhodnutí nechali na mně a já jsem jim za to vděčný.

Být brankařem je spíš o povaze, nebo se to dá naučit?

Musíš to mít v sobě – nebát se puků. Když v mládeži postupuješ, tak kluci získávají sílu a puky lítají rychle. Hodně brankářů z té brány časem uteklo, protože se báli, když se někdo napřáhl. Na to musí být člověk i trochu blázen, když se nechá dobrovolně trefit do hlavy. (smích)

Jak se ti zpočátku pohybovalo v betonech?

Začátky byly těžké, pak to šlo už nějak postupně. Chodím v létě pomáhat panu Hrazdírovi na inline trénovat malé kluky. Když vidím, jak v tom někteří stojí třeba poprvé, moc dobře vím, jak se v tom cítí. Není to sranda.

Vzpomínáš si na nějaké trenéry z mládeže?

Jojo, někteří trenéři mi hodně utkvěli v paměti. Brankařsky mi určitě nejvíce pomohli pan Hrazdíra a pan Tuček.

Jaké to vlastně je trénovat pod bývalými extraligovými brankáři?

Pro mládežníky je to fakt něco, když ví, že ten trenér sám chytal. Já osobně jsem tomu trenérovi vždycky strašně věřil, protože vím, že má nějaké zkušenosti a že mi něco předá. Že když ho budu poslouchat a budu dělat věci, které mi radí, že mi to může pomoci. Věřil jsem jim, že to se mnou myslí dobře.

Ve Zlíně se vlastně vychovávají kvalitní, ale malí brankáři.

Musím říct, že když jsem v šestnáctkách poprvé jel na repre, tak jsem patřil k menším brankářům. Když jsme pak jeli zpět, tak jsme se o tom s taťkou bavili a říkal jsem, že Kuba Sedláček i Kaša jsou menší. Je to taková specialita zlínské brankařské školy.

Jak jsi to řešil? Bral jsi to jako problém v mládeži?

Ne, ne. Člověk pracuje s tím, co mu příroda nadělila, a já jsem to tak prostě bral. Věděl jsem, na čem mám pracovat.

Například se snažím neklečet tolik u tyček, protože vím, že nahoře u ramen je místo. Pan Hrazdíra mi říkal, že u tyček mám spíš stát a nechodit zbytečně brzo na kolena.

Takže takový devadesátkový styl.

Jasně. Říša říká, že se to zas jednou vrátí. A má pravdu. Teď už se tolik nekleká jako před těmi pěti lety, gólmani se snaží nechodit hned na zem.

Jak jsi vnímal zlínské brankáře, když jsi byl v dorostu a juniorech?

Pamatuji si Radovana Biegla. Hrozně se mi líbily jeho žluté betony. Byl jsem se dívat na hokej, on

Jaký je recept na to dostat se z mládeže do áčka?

"Myslím si, že člověk musí být tak trošku svůj. Kdybych to měl nějak shrnout, tak je to asi pracovitost a víra. I když jsem v mladším dorostu byl poslaný do Hradiště, tak jsem pořád trénoval, dával jsem si něco navíc a pořád jsem měl v hlavě tu vizi a za tou jsem si šel."

zrovna seděl v hledišti, měl nějaké zranění nebo tak. Přiběhl jsem za ním a on mi dal svou podepsanou kartičku. Byl jsem úplně šťastný. Hodně jsem sledoval i Kubu Sedláčka. Ten chytal takovým klidnějším stylem. Pak i Kašu... Mají trochu odlišný styl a od každého jsem se snažil přebrat to svoje.

Jaký je to pocit, že jsi je tehdy sledoval a nyní jsi už tři roky v kabině A-týmu?

Určitě skvělý. Prostě „dream come true“. Vždycky jsem si přál v té bráně stát, být součástí A-týmu, chytat před těmi lidmi... Pamatuju si, když jsem zhruba v té osmé třídě sedával v hledišti před tréninky a vždycky jsem si představoval, že bych tam jednou mohl být. Teď je to pro mě zážitek každý den, když jdu do šatny.

Jaký je recept na to dostat se z mládeže do áčka?

Myslím si, že člověk musí být tak trošku svůj. Kdybych to měl nějak shrnout, tak je to asi pracovitost a víra. I když jsem v mladším dorostu

byl poslaný do Hradiště, tak jsem pořád trénoval, dával jsem si něco navíc. Nic jsem nevynechal a pořád jsem měl v hlavě tu vizi a za tou jsem si šel.

Vadilo ti, když tví bývalí spoluhráči měli velký talent, ale brali to na lehkou váhu?

Musím říct, že jo. Nemám rád, když na člověku vidím, že je fakt šikovný a má talentu víc než ostatní, ale nechá se strhnout davem a nedává tomu to, co by měl. Ani tu životosprávu třeba nemá takovou, jakou by měl mít, aby se dostal na vyšší level. V mládeži může vynikat, ale chlapecký hokej je úplně něco jiného.

Kdy ses cítil hokejově nejhůř?

Nejhůř pro mě bylo asi fakt to Hradiště. Věděl jsem prostě, že mám na víc. Nebral jsem to ale jako krivdu, že bych si řekl „kašlu na to, nemá to význam.“

Trénoval jsem ve Zlíně a zápasy jsem chytal v Hradišti. Pořád jsem si šel za tím A-týmem, při rozcvičce jsem si představoval, že chytám zápas v

extralize. Když se na to zpětně dívám, tak si říkám, že mi možná Hradiště dalo hodně. Odchytal jsem tam všechny zápasy, ty duely pro mě byly fakt těžké a měl jsem hodně zákroků.

Ty jsi nikdy nebyl jasná jednička v mládeži, pomohla ti zdravá konkurence?

Určitě ano. S Danem Šimonů to pro mě bylo možná i takové štěstí. My dva jsme byli spolu snad od 4. třídy, dva Danové, a na tréninzích jsme pořád soutěžili. Měl jsem v hlavě, že chci dostat míň gólů než on, takže pro mě ta soutěživost byla přínosem.

Jsem za to rád, zvláště když jsem s Danem vždy dobře vycházel, na tripech jsme měli společný pokoj a doteď jsme v pravidelném kontaktu.

Kdy ti poprvé řekli, že budeš s trénovat s áčkem?

Poprvé jsem s áčkem šel v šestnácti. Byla tam ta nervozita, že jdu mezi chlapy a říkám si „zabijí mě, nezabijí mě...“. Všem jsem říkal „dobry den“, tak mi samozřejmě říkali, ať jim nevykám. (smích)

Co první zápas, kde se hrálo?

V Olomouci během play-out. Bylo už jisté, že Zlín nesestoupí. Trenéři mi ráno řekli, že budu večer chytat, byl jsem z toho úplně zaražený. Pamatuju si, že jsem šel na Hradskou se naobědvat, jenom jsem seděl a tupě hleděl do talíře. (smích)

Byl to takový ten okamžik, kdy si říkáš „pro tohle jsem tolik let dřel“?

Ano, je to první z takových velkých momentů. Prostě to, o čem jsem snil, se mi dnes splnil, zároveň jsem se ale trochu bál, abych to nezkažil.

Kdo z tvého ročníku hraje na nejvyšší úrovni?

Já jsem ročník 1999 a se mnou je tady jen Honza Václavek, ale pochopitelně nejlepší kariéru zatím

dělá Filip Chytil.

Jak na Filipa vzpomínáš jako spoluhráče?

My jsme byli vždy dobří kamarádi. Před tréninky jsme trénovali na chodbě. On na mě střílel a já chytal. Mám z něj radost, jak rychlý ten progres měl. Ve starším dorostu už hrál za áčko a pak hned draft a NHL. Hrozně mu to přeju, zaslouží si to.

Jak hodnotíš jeden rok v Prostějově, nebral jsi to jako krok zpátky?

To bylo hrozně těžké, zvláště na psychiku, a jsem rád, že jsem to zvládnul. Skoro vůbec jsem nechytal, a to je pro brankaře vždy velmi těžké. Na začátku vždy slibuji a pak jde sezona jiným směrem. O to víc jsem si užíval každou minutu v bráně.

Říkal jsi, že si pamatuješ, jak ti Radovan Biegl dal kartičku. Nyní jsi v opačné pozici, fanoušci chodí za tebou. Jaký je to pocit?

Toho si hodně vážím. Snažím se nevyhýbat autogramiádám, s tím jsou spojené i jiné zajímavé momenty. Nedávno jsem šel do posilovny a pozdravil mě malý brankář a říkal, že mě sleduje.

Ty jsi mistr světa v in-line hokeji v juniorech, jak na to vzpomínáš?

Super vzpomínky. Byl jsem ve starším dorostu, tam si mě vybrali a jel jsem jako jednička. Celý turnaj vyšel výborně. Pro mě to bylo důležité, protože mi to dodalo sebevědomí.

Je to pro tebe důležitá součást přípravy?

Absolutně. V rámci letní přípravy je to nejlepší část. Sice se strašně pečeme ve výstroji, ale rozhodně to všem doporučuji.

Předškoláci si zabruslí s BERANEM

Páteční dopoledne budou od října patřit malým dětem. Zlínský klub rozjíždí nový program zaměřený na mateřské školy, který umožní předškolákům vyzkoušet si nové aktivity a vydovádět se na ledové ploše. Projekt nese název „Bruslení s Beranem“ a zahrnovat bude vždy šest lekcí.

Umožnit dětem objevit nové sportovní aktivity nebo zažít s kamarády něco netradičního. Přesně tohle si mladí Berani od programu slibují. „**Naším hlavním cílem je radost a prožitek dětí. Chceme jim nabídnout další pohybovou aktivitu,**“ vysvětluje Petr Čajánek.

Bruslení se bude konat vždy jednou týdně. „**Během šesti lekcí se pokusíme seznámit předškoláky s pohybem na ledě. Začátečnickům pomůžeme s prvními krůčky, ty zkušenější zase posuneme o kousek dál. Výhodou je, že děti budou poznávat prostředí zimního stadionu v doprovodu své třídy a svých učitelů – tedy v kolektivu, ve kterém se cítí bezpečně, uvolněně a bez stresu,**“ doplňuje asistent manažera mládeže.

A jak název programu napovídá, účastníci se na stadionu potkají i s Beranem, maskotem zlínského klubu.

Vedení mládeže tímto projektem pokračuje v navazování kontaktů s výchovnými a vzdělávacími institucemi ve městě. „Stejně jako se snažíme spolupracovat se základní školou Emila Zátopka, tak nyní míříme k ještě mladším dětem a oslovujeme školky,“ pokračuje Čajánek.

„**Nemáme žádná očekávání v podobě získávání většího počtu dětí do klubu, ale chceme pomáhat tvořit vztah dětí k pohybu. Zimy už nebyvají tak mrazivé jako dříve a víme, že děti nemají tolik příležitostí se na led dostat. Na stadionu si ho tak mohou osahat, vyzkoušet...**“

Ve snaze podporovat děti ve sportovních a jiných pohybových aktivitách se zlínský klub ohlíží kolem sebe. Hledá nápady a snaží se inspirovat i dalšími projekty, které fungují nejen v našem městě, ale i jinde.

„**Je spousta zajímavých programů, které se těmito tématy zabývají. Například kluci ze zlínského basketu se už dlouhé roky dětem skvěle věnují. Jinde zase fungují projekty jako Trenéři ve škole nebo Žijeme hrou,**“ přemítá bývalý hokejový útočník.

Jako první se do Bruslení s Beranem zapojí mateřská škola Osvoboditelů, poté přijdou na řadu další. „**V tuto chvíli máme domluvené celkem tři školky a rádi se pokusíme vyhovět i ostatním, pokud se budou chtít zapojit. Ale uvidíme, co nám dovolí hygienická situace,**“ přemítá Čajánek.

Právě na něj se mohou případní zájemci o bruslení obracet, a to prostřednictvím e-mailu cajanek@beranizlin.cz

„**Začátečnickům pomůžeme s prvními krůčky, ty zkušenější zase posuneme o kousek dál. To vše v kolektivu, ve kterém se cítí bezpečně a uvolněně.**“

zlín.

 /beranizlin.mladez